

ผลการทดลองและวิจารณ์

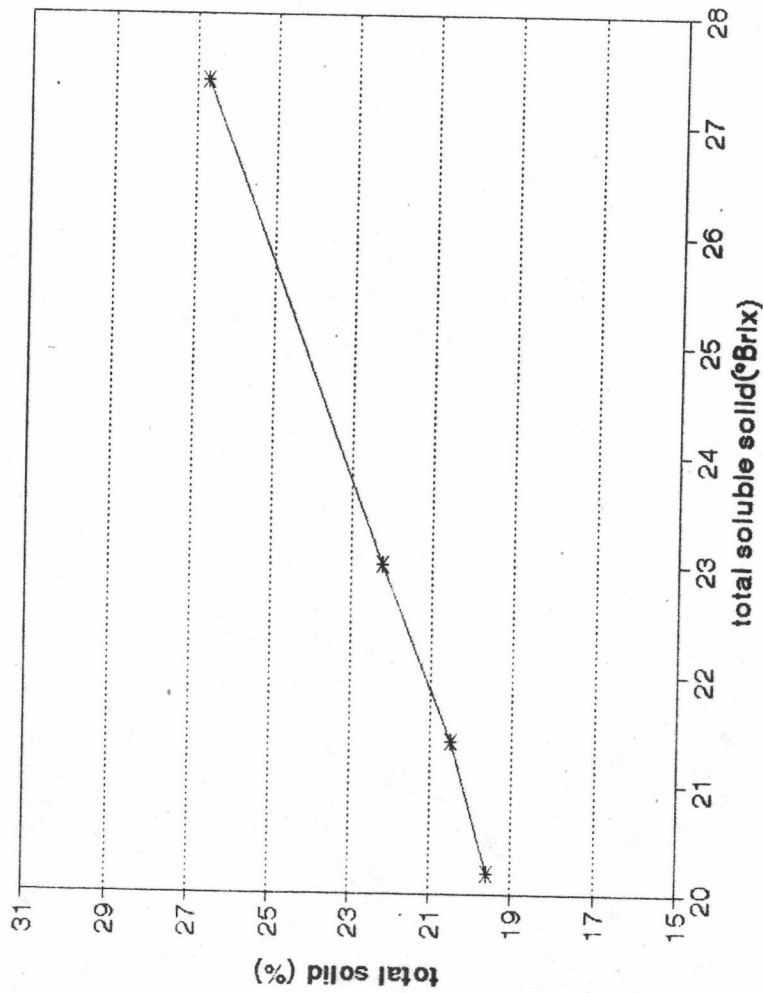
5.1 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งรวมทั้งหมดและปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้

ได้นำน้ำนมถั่วเหลืองมาระเหยน้ำออกโดยใช้เครื่องระเหยน้ำภายใต้สุญญากาศที่อุณหภูมิ 91-95 องศาเซลเซียส สุญญากาศ -0.8 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ที่อัตราการป้อนน้ำนม 45 ลิตรต่อชั่วโมง โดยให้จำนวนครั้งที่ผ่านเข้าเครื่องระเหยน้ำภายใต้สุญญากาศแตกต่างกัน จะได้น้ำนมถั่วเหลืองที่ระดับความเข้มข้นต่าง ๆ คือ 20.2, 21.4, 23.0 และ 27.4 องศาบริกซ์

จากนั้นนำน้ำนมถั่วเหลืองที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าปริมาณของแข็งรวมทั้งหมด และวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ ผลการทดลองแสดงไว้ในตารางที่ ค-1 ในภาคผนวก ค. และกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งทั้งหมดและปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้แสดงไว้ในรูปที่ 5-1

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-1 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-1 ในภาคผนวก ค.) จะเห็นว่าปริมาณร้อยละของของแข็งรวมทั้งหมดแปรผันเป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และข้อมูลสามารถแสดงได้ด้วยเส้นตรง ดังนั้น จึงสามารถใช้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ซึ่งเป็นค่าที่วัดได้อย่างรวดเร็วไปประมาณค่าของแข็งรวมทั้งหมดในน้ำนมถั่วเหลืองได้ ทำให้สะดวกในการควบคุมคุณภาพ

เมื่อน้ำนมถั่วเหลืองมีความเข้มข้นประมาณ 28 องศาบริกซ์ (ร้อยละ

รูปที่ 5-1 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของแข็งรวมทั้งหมดและปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ของ
 ฝัامنแก้วเหลืองเข้มข้นซึ่งระเหยน้ำภายใต้สุญญากาศ

ของแข็งทั้งหมดเท่ากับ 27.25 เปอร์เซ็นต์) น้ํานมถั่วเหลืองจะมีลักษณะเป็น เจลซึ่งตรงกับรายงานของ Lo และคณะที่ได้กล่าวไว้ว่า น้ํานมถั่วเหลืองจะมี ลักษณะเป็นเจลเหนียวเมื่อระเหยจนมีค่าร้อยละของแข็งรวมทั้งหมดเท่ากับ 27 เปอร์เซ็นต์

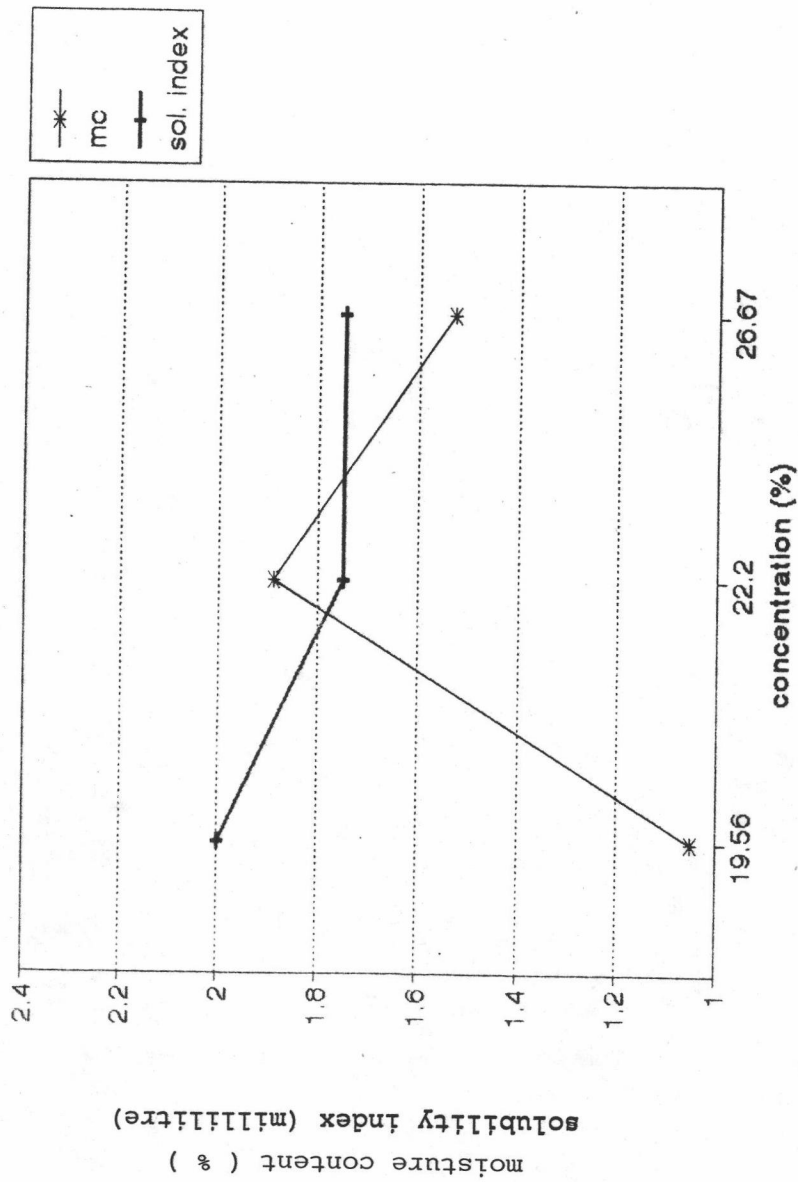
ดังนั้น ในการเตรียมน้ํานมถั่วเหลืองเข้มข้นก่อนเข้าเครื่องอบแห้ง แบบพ่นฝอย ค่าร้อยละของแข็งรวมทั้งหมดจึงควรมีค่าน้อยกว่า 27 เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันปัญหาการอุดตันของเครื่องทาลงของฝอย

5.2 การทดลองหาค่าความเข้มข้นของน้ํานมถั่วเหลืองที่เหมาะสมในการ ป้อนเข้าเครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอยเพื่อผลิตนมถั่วเหลืองผง

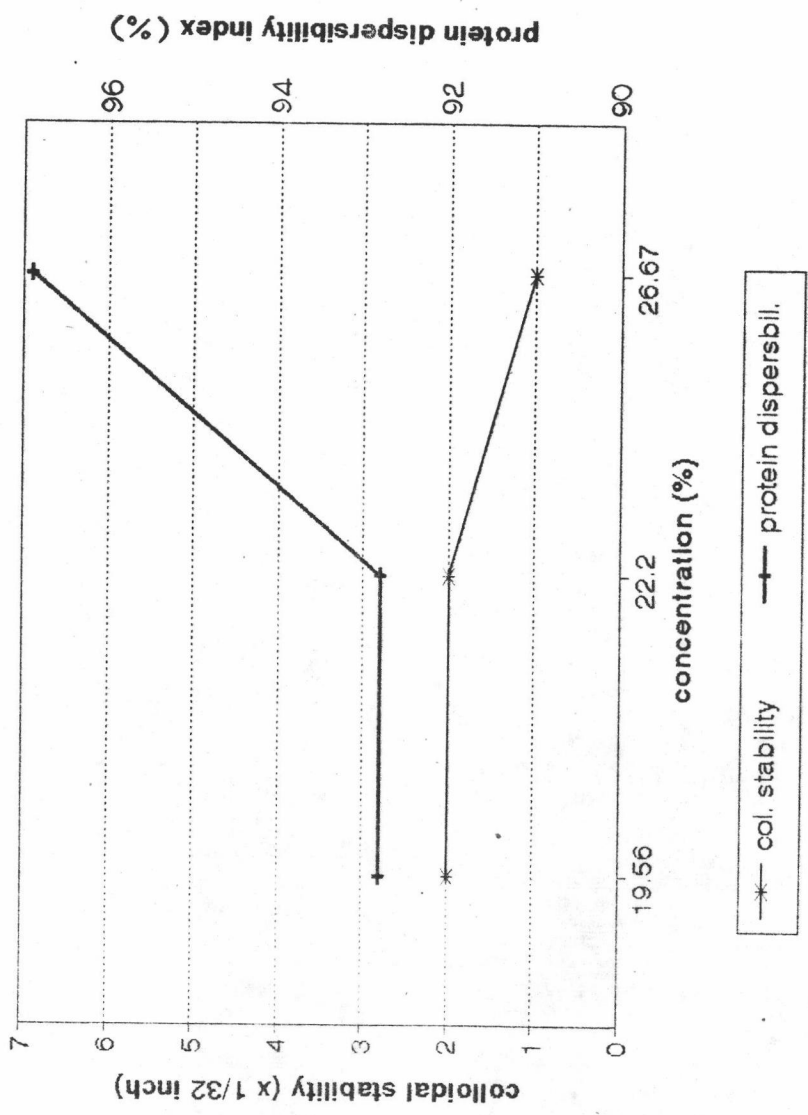
ได้เตรียมน้ํานมถั่วเหลืองที่ระดับความเข้มข้นต่าง 20.2, 23.0 และ 27.4 องศาปริกซ์ ป้อนเข้าเครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอยตามภาวะในข้อ 4.2.2

จากน้ํานมถั่วเหลืองผงที่ผลิตได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพทั้งในรูปนม ถั่วเหลืองผง และในรูปน้ํานมถั่วเหลืองที่ได้จากการละลายกลับสู่รูปเดิมโดยใช้ วิธีวิเคราะห์ในข้อ 4.2.4 ซึ่งรายละเอียดของวิธีและอุปกรณ์ที่ใช้ในการ วิเคราะห์แสดงไว้ในภาคผนวก ก. และ ข. ตามลำดับ โดยในขั้นตอนนี้ทำการ ส่งตัวอย่างวิเคราะห์ให้กรมวิทยาศาสตร์บริการ ชั้น 4 ฝ่ายผลิตภัณฑ์จากนมทา การวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ค-2 ถึง ค-3 และรูปที่ 5-2 ถึง 5-3 ตามลำดับ

ค่าความเข้มข้นของตัวอย่างที่เลือกใช้ในการทดลอง จะต้องไม่ก่อให้เกิด ปัญหาในการอุดตันของเครื่องทาลงของฝอย และจากปัญหาสำคัญของการ ผลิตนมถั่วเหลืองผงดังได้กล่าวข้างต้น ทำให้การพิจารณาคัดเลือกนมถั่วเหลือง ผงที่มีคุณภาพดีที่สุดนั้น พิจารณาตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

รูปที่ 5-2 ความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นและการละลาย เมื่อความเข้มข้นของส่วนผสมแก้วเหลือง 19.56, 22.20 และ 26.67 (ร้อยละของแข็งทั้งหมด) เข้าเครื่องอบแห้งที่อัตราการป้อน 55 ลิตรต่อชั่วโมง อุณหภูมิอากาศร้อนเข้า 185 องศาเซลเซียส และความเร็วรอบการหมุนของเครื่องตาลของพอย 15,000 รอบต่อนาที

รูปที่ 5-3 ความสัมพันธ์ระหว่างความคงตัวของคอลลอยด์และการกระจายตัวของโปรตีน เมื่อความเข้มข้นของ น้ำหนักตัวเหลือง 19.56, 22.20 และ 26.67 (ร้อยละของแข็งทั้งหมด) เข้าเครื่องอบแห้งที่อัตรา การปั่น 55 ลิตรต่อชั่วโมง อุณหภูมิอากาศร้อนเข้า 185 องศาเซลเซียส และความเร็วรอบการ หมุนของเครื่องทาลของพวย 15,000 รอบต่อนาที

- ค่าการละลาย
- ค่าความคงตัวของคอลลอยด์
- ความชื้น
- ค่าการกระจายตัวของโปรตีน

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-2 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-2 ในภาคผนวก ค.) พบว่า นมถั่วเหลืองผงตัวอย่างที่ 1, 2 และ 3 มีค่าความชื้นระหว่างร้อยละ 1.05-1.89 ความหนาแน่นปรากฏระหว่าง 0.51-0.53 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และสี (5Y8/12 และ N9.25) ระหว่าง 8.52 - 9.16 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับได้ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของนมผง และมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมของน้ำนมถั่วเหลือง (มอก.391-2524 และ มอก.1018-2533) ยกเว้นแต่ค่าการละลาย 1.75-2.0 มิลลิลิตร ที่ยังไม่เข้าเกณฑ์มาตรฐาน คาดว่าสาเหตุเนื่องมาจากพื้นผิวภายในของภาชนะอบแห้งไม่เรียบสม่ำเสมอ ทำให้มีผลิตภัณฑ์สะสมบริเวณผิวภายในซึ่งมีอุณหภูมิสูง เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างโปรตีนซึ่งไม่ละลายน้ำ (จากการสังเกตพบว่าเมื่อนำผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการอบแห้งในช่วงแรกของการทดลองไปทดสอบการละลาย จะมีคุณสมบัติในการละลายที่ดีกว่ามาก) แต่อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างที่ 2 และ 3 ก็ให้ค่าการละลาย 1.75 มิลลิลิตรซึ่งดีกว่าตัวอย่างที่ 1

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-3 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-3 ในภาคผนวก ค.) จะพบว่า ทั้ง 3 ตัวอย่างให้ปริมาณโปรตีนระหว่างร้อยละ 2.11-2.19 ไขมันระหว่างร้อยละ 2.06-2.16 คาร์โบไฮเดรตระหว่างร้อยละ 8.70-8.86 และปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ระหว่าง 10.2-11.6 องศาบริกซ์ ซึ่งค่าดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับได้ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แต่ตัวอย่างที่ 3 จะให้ค่าความคงตัวของคอลลอยด์และค่าการกระจายตัวของโปรตีนดีที่สุด โดยมีค่า $1/32$ นิ้วและ 96.90 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ดังนั้น จึงเลือกตัวอย่างน้ำนมถั่วเหลืองที่มีความเข้มข้น 26.67

(ร้อยละปริมาณของแข็งรวมทั้งหมด) เพื่อทำการทดลองต่อไป

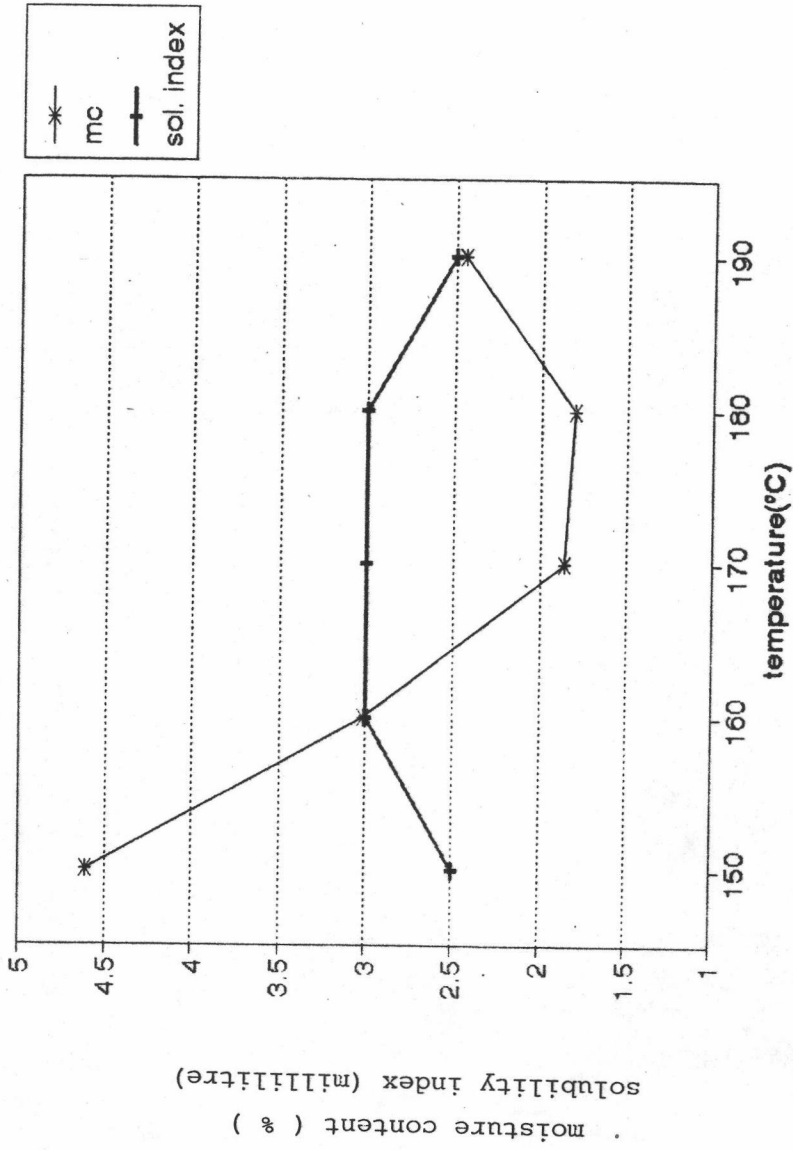
5.3 การทดลองหาอุณหภูมิของอากาศร้อนเข้าที่เหมาะสมในการผลิตนม ถั่วเหลืองผง

นำน้ำนมถั่วเหลืองที่มีค่าความเข้มข้น 26.47 (ร้อยละปริมาณของแข็งรวมทั้งหมด) ป้อนเข้าเครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอยตามสภาวะในข้อ 4.3.2 โดยทำการแปรค่าอุณหภูมิของอากาศร้อนเข้า 150, 160, 170, 180 และ 190 องศาเซลเซียส

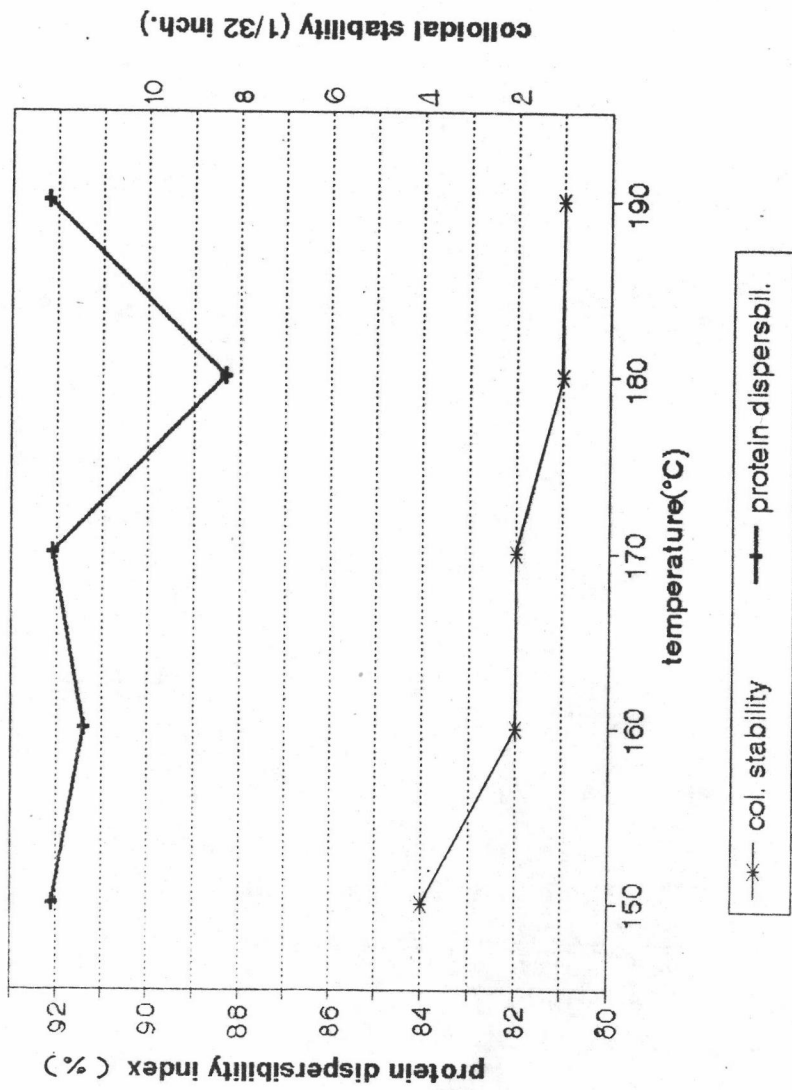
จากนั้น นำนมถั่วเหลืองที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพเช่นเดียวกับในข้อ 5.2 ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ค-4 ถึง ค-5 และรูป 5-4 ถึง 5-5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-4 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-4 ในภาคผนวก ค.) พบว่า การเพิ่มอุณหภูมิของอากาศร้อนเข้าให้กับนมถั่วเหลืองผงตัวอย่างที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 มีผลทำให้อุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ที่ออกจากเครื่องอบแห้งมีค่าสูงขึ้น และสีของนมถั่วเหลืองผงเข้มข้น แต่อย่างไรก็ตาม นมถั่วเหลืองทั้ง 5 ตัวอย่างยังคงให้ค่าความชื้นระหว่างร้อยละ 1.80-4.61 ความหนาแน่นปรากฏระหว่าง 0.50-0.53 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และสีระหว่าง 8.93-9.05 ซึ่งค่าทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คงมีเพียงค่าการละลายที่ยังคงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน คาดว่าเป็นผลจากสาเหตุดังได้กล่าวข้างต้น ซึ่งตัวอย่างที่ 1 และ 5 ให้ค่าละลาย 2.5 มิลลิลิตร ดีกว่าตัวอย่างที่ 2, 3 และ 4

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-5 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-5 ในภาคผนวก ค.) พบว่าทั้ง 5 ตัวอย่างให้ปริมาณโปรตีนระหว่างร้อยละ 1.70-1.76 ไขมันระหว่างร้อยละ 2.15-2.20 และคาร์โบไฮเดรตระหว่างร้อยละ 8.68-9.13

รูปที่ 5-4 ความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นและการละลาย เมื่ออุณหภูมิอากาศร้อนเข้า 150, 160, 170, 180 และ 190 องศาเซลเซียส ที่อัตราการป้อน 55 ลิตรต่อชั่วโมง ความชื้นของพื้นผิวแก้วเหลืออยู่ 26.47 (ร้อยละของแข็งทั้งหมด) และความเร็วรอบการหมุนของเครื่องทดลอง 15,000 รอบต่อนาที

รูปที่ 5-5 ความสัมพันธ์ระหว่างความคงตัวของคอลลอยด์และการกระจายตัวของโปรตีน เมื่ออุณหภูมิอากาศร้อน
 เข้า 150, 160, 170, 180 และ 190 องศาเซลเซียส ที่อัตราการป้อน 55 ลิตรต่อชั่วโมง
 ความเข้มข้นของน้ำหมักแก้วเหลือง 26.47 (ร้อยละของแข็งทั้งหมด) และความเร็วรอบการหมุนของ
 เครื่องทาลงของพอย 15,000 รอบต่อนาที

ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ส่วนปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ คงมีเพียงตัวอย่างที่ 5 ที่ให้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ 9.6 องศาบริกซ์ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม แต่ตัวอย่างที่ 1 ให้ค่าความคงตัวของคอลลอยด์และค่าการกระจายตัวของโปรตีนดีที่ สุดคือ 1/32 นิ้วและ 92.20 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

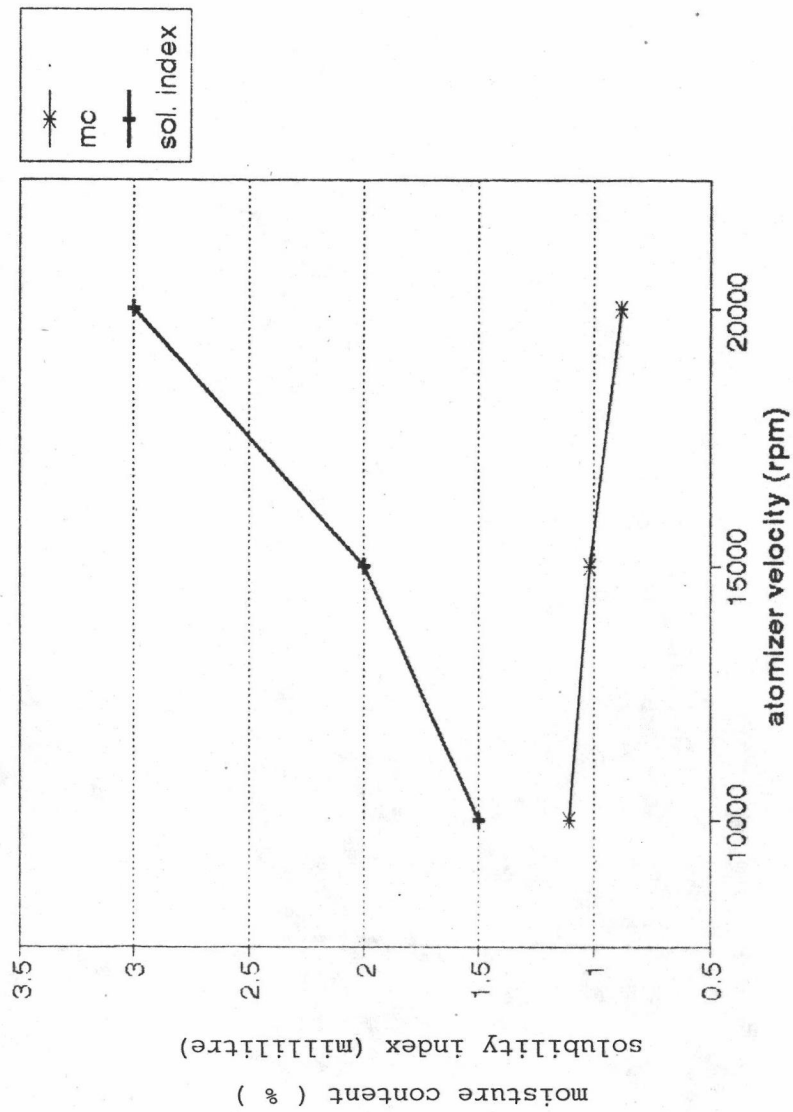
ดังนั้น จึงเลือกตัวอย่างน้ำหนักแก้วเหลืองที่มีอุณหภูมิของอากาศร้อนเข้า 190 องศาเซลเซียส เพื่อทำการทดลองต่อไป

5.4 การทดลองหาความเร็วรอบการหมุนของเครื่องทาละของพอยท์ เหมาะสมในการผลิตนมแก้วเหลืองผง

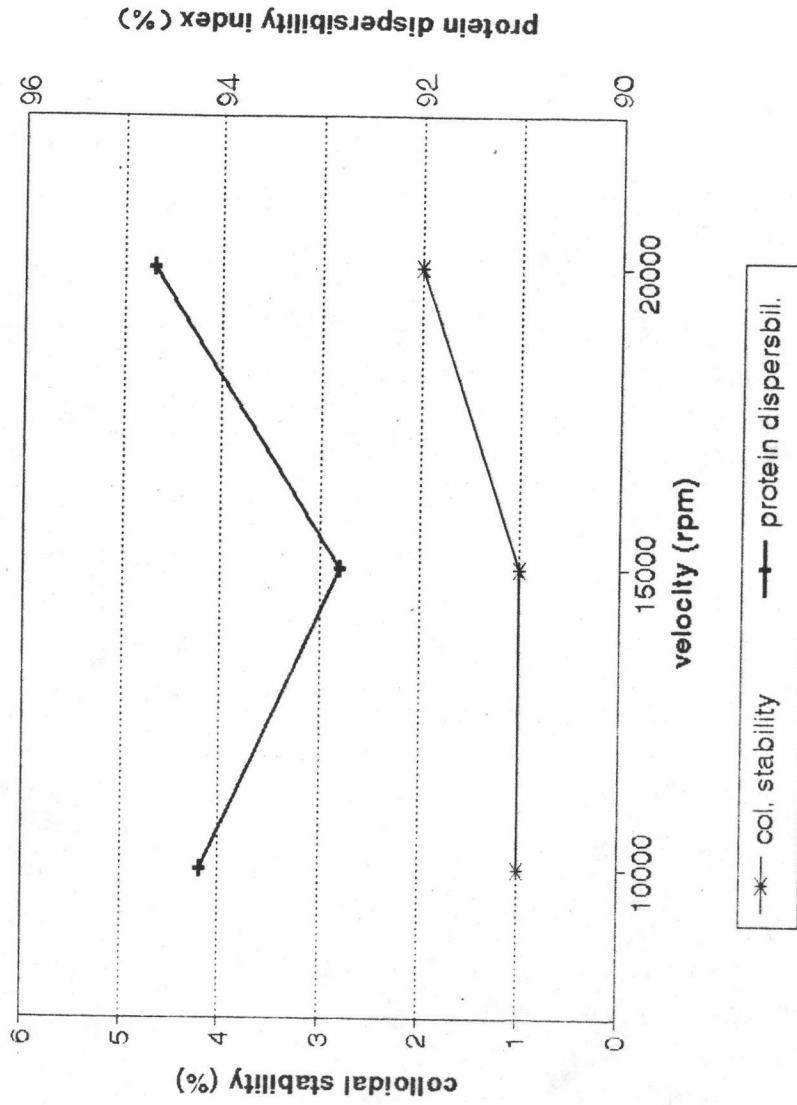
น้ำหนักแก้วเหลืองที่มีค่าความเข้มข้น 26.08 (ร้อยละปริมาณของแข็งรวมทั้งหมด) ป้อนเข้าเครื่องอบแห้งแบบพ่นพอยท์ที่มีค่าอุณหภูมิอากาศร้อนเข้า 190 องศาเซลเซียสตามภาวะในข้อ 4.4.2 โดยทำการแปรค่าความเร็วยรอบของเครื่องทาละของพอยท์ 10,000 15,000 และ 20,000 รอบต่อนาที

จากนั้น น้ำหนักแก้วเหลืองผงที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพเช่นเดียวกับในข้อ 5.2 ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ค-6 ถึง ค-7 และรูป 5-6 ถึง 5-7 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-6 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-6 ในภาคผนวก ค.) พบว่า นมแก้วเหลืองทั้ง 3 ตัวอย่างมีค่าความชื้นระหว่างร้อยละ 0.88-1.11 ความหนาแน่นปรากฏระหว่าง 0.50-0.53 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และสีระหว่าง 9.00-9.12 ซึ่งค่าดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และตัวอย่างที่ 1 ให้ค่าการละลาย 1.50 มิลลิลิตร ซึ่งดีกว่าตัวอย่างที่ 2 และ 3 อย่างเห็นได้ชัด และมีค่าใกล้เคียงกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่กำหนดไว้มาก และเนื่องจากตัวอย่างนม

รูปที่ 5-6 ความสัมพันธ์ระหว่างความชื้นและการละลาย เมื่อความเร็วรอบการหมุนของเครื่องทำละอองพอย 10,000 15,000 และ 20,000 รอบต่อนาที ที่อัตราการป้อน 55 ลิตรต่อชั่วโมง ความเข้มข้นของพ่นแก้วเฉลี่ย 26.08 (ร้อยละโดยน้ำหนัก) และอุณหภูมิอากาศร้อนเข้า 190 องศาเซลเซียส

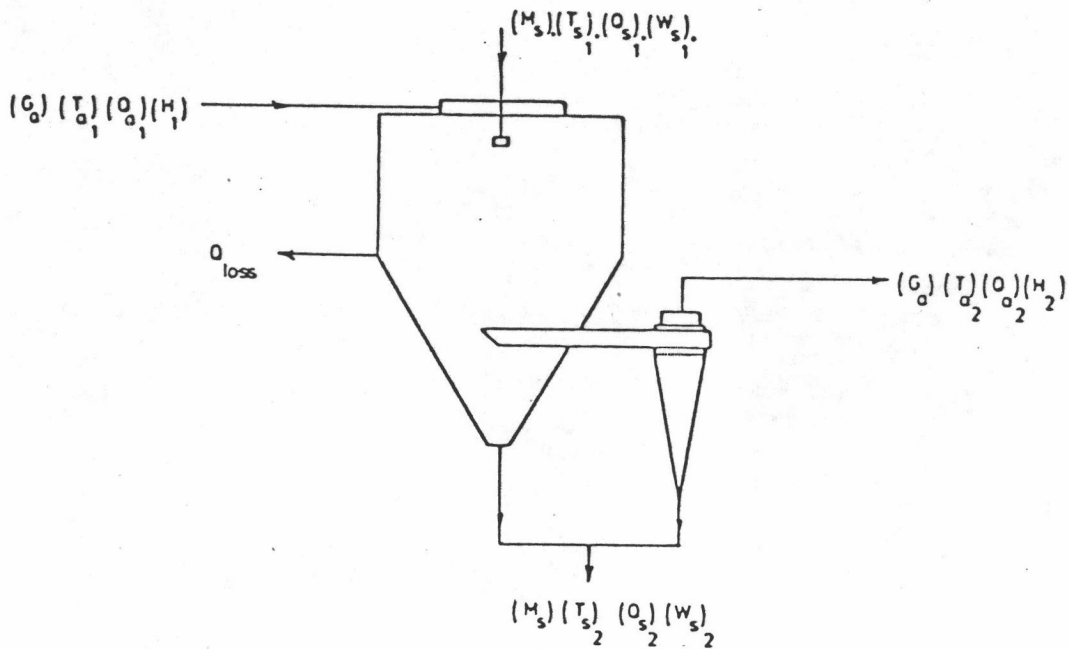
รูปที่ 5-7 ความสัมพันธ์ระหว่างความคงตัวของคอลลอยด์และการกระจายตัวของโปรตีน เมื่อความเร็วรอบการหมุนของเครื่องทาลของพอย 10,000 15,000 และ 20,000 รอบต่อนาที ที่อัตราการปั่น 55 ลิตรต่อชั่วโมง ความเข้มข้นของน้ำหมักหัวเชื้อ 26.08 (ร้อยละโดยน้ำหนัก) และอุณหภูมิอากาศ ร้อนเข้า 190 องศาเซลเซียส

ถั่วเหลืองผงที่ส่งวิเคราะห์ทั้งหมดเป็นตัวอย่างที่ได้จากการผสมนมถั่วเหลืองที่ตกลงสู่ภาชนะเก็บผลิตภัณฑ์และจากส่วนที่สะสมอยู่ภายในภาชนะอบแห้ง นั่นคือค่าการละลายที่ได้จึงเป็นค่าเฉลี่ยของทั้งหมด ซึ่งทำให้มีค่าสูงกว่าที่ควรจะเป็นในกรณีที่วิเคราะห์นมถั่วเหลืองจากภาชนะเก็บผลิตภัณฑ์เพียงส่วนเดียว

เมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5-7 (หรือข้อมูลตารางที่ ค-7 ในภาคผนวก ค.) พบว่า ทั้ง 3 ตัวอย่างมีปริมาณโปรตีนระหว่างร้อยละ 2.05-2.12 ไขมันระหว่างร้อยละ 2.16-2.35 คาร์โบไฮเดรตระหว่างร้อยละ 7.89-8.77 และปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำระหว่าง 10.8-11.2 องศาบริกซ์ ซึ่งค่าดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตัวอย่างที่ 1 ให้ค่าความคงตัวของคอลลอยด์ที่ดีที่สุด และค่าการกระจายตัวของโปรตีนอยู่ในเกณฑ์ดีมากคือ 1/32 นิ้วและ 94.20 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ดังนั้น จึงเลือกค่าความเร็วรอบการหมุนของเครื่องทาละของผอยที่ 10,000 รอบต่อนาที

การทำสมดุลมวลสารและสมดุลความร้อนที่ภาชนะอบแห้ง

สัญลักษณ์

- C_{ds} = ความจุความร้อนของของแข็งที่แห้ง = $0.4 \text{ Kcal/Kg/}^{\circ}\text{C}$
 C_s = ความร้อนชื้น = $0.24 + 0.46 H \text{ (Kcal/Kg/}^{\circ}\text{C)}$
 C_w = ความจุความร้อนของน้ำ = $1 \text{ Kcal/Kg/}^{\circ}\text{C}$
 G_a = อัตราการส่งอากาศเข้าเครื่องอบแห้ง
 G_{da} = อัตราการส่งอากาศแห้งเข้าเครื่องอบแห้ง
 H_1 = ความชื้นของอากาศขณะเข้าภาชนะอบแห้ง
 H_2 = ความชื้นของอากาศขณะออกจากภาชนะอบแห้ง
 M_s = น้ำหนักของของแข็งที่เข้า/เวลา
 $(Q_a)_1$ = เอนทาลปีของอากาศเข้า
 $(Q_a)_2$ = เอนทาลปีของอากาศออก
 $(Q_s)_1$ = เอนทาลปีของของแข็งและความชื้น
 $(Q_s)_2$ = เอนทาลปีของผลิตภัณฑ์
 $(T_a)_1$ = อุณหภูมิของอากาศร้อนเข้า
 $(T_a)_2$ = อุณหภูมิของอากาศร้อนออก
 $(T_s)_1$ = อุณหภูมิของอาหารเหลว
 $(T_s)_2$ = อุณหภูมิของผลิตภัณฑ์
 $(W_s)_1$ = เป็นน้ำหนักความชื้น/น้ำหนักของแข็งของอาหารเหลว
 $(W_s)_2$ = เป็นน้ำหนักความชื้น/น้ำหนักของแข็งของผลิตภัณฑ์

- ข้อกำหนด
- ป้อนอาหารเหลว 8 ลิตร (ที่อัตราการป้อน 55 ลิตรต่อชั่วโมง) ในเวลา 45 นาที
 - ความชื้นสัมพัทธ์อากาศมีค่า 65 เปอร์เซ็นต์
 - ความหนาแน่นน้ำนมถั่วเหลืองมีค่า 1.12 กิโลกรัมต่อลิตร
 - ปริมาณของแข็งรวมในน้ำนมถั่วเหลืองมีค่า 26.08 เปอร์เซ็นต์ (โดยน้ำหนัก)
 - อุณหภูมิอ้างอิงที่ 0 องศาเซลเซียส
 - ไม่มีมวลสะสมและสูญหาย

- อุณหภูมิอากาศในบรรยากาศ = 31 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิอากาศหน้าหม้อไอน้ำ = 28 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิอากาศร้อนเข้า = 190 องศาเซลเซียส
- อุณหภูมิอากาศออก (เป็นไปตาม adiabatic cooling line) = 90 องศาเซลเซียส

รายละเอียดของสายเข้า

1. สายป้อนอากาศร้อนเข้าเครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอย

$$G_a = 400 \text{ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง}$$

$$(D_{190^\circ\text{C}} = 0.762 \text{ กิโลกรัม/ลูกบาศก์เมตร})$$

$$= 228.6 \text{ กิโลกรัมของอากาศ/45 นาที}$$

$$G_{da} = 224.3 \text{ กิโลกรัมของอากาศแห้ง/45 นาที}$$

$$(T_a)_1 = 190 \text{ องศาเซลเซียส}$$

$$H_1 = 0.011 \text{ กิโลกรัมของความชื้น/กิโลกรัมของอากาศแห้ง}$$

$$(T_w = 49.2 \text{ องศาเซลเซียส})$$

$$(T_d = 190 \text{ องศาเซลเซียส})$$

$$(Q_a)_1 = C_s \Delta T + \lambda H_1$$

$$= [0.24 + (0.46 \times 0.019)] \times 190 + (597.3 \times 0.019)$$

$$= 58.61 \text{ กิโลแคลอรี/กิโลกรัมอากาศแห้ง}$$

2. สายป้อนอาหารเหลว

$$M_s = 8 \times 1.12 \times 0.2608 = 2.34 \text{ กิโลกรัมของแข็ง/45 นาที}$$

$$(T_s)_1 = 28 \text{ องศาเซลเซียส}$$

$$(W_s)_1 = 0.7392/0.2608 = 2.834 \text{ กิโลกรัมของน้ำ/กิโลกรัมของแข็ง}$$

$$(Q_s)_1 = C_{ds} \Delta T + (W_s)_1 C_w \Delta T$$

$$= (0.4 \times 28) + (2.834 \times 1 \times 28)$$

$$= 90.55 \text{ กิโลแคลอรี/กิโลกรัมของแข็ง}$$

รายละเอียดสายออก

1. สายอากาศร้อนออก

$$G_{da} = 224.3 \text{ กิโลกรัมอากาศแห้ง/45 นาที}$$

$$G_a = 235.1 \text{ กิโลกรัมอากาศ/45 นาที}$$

$$(T_a)_2 = 90 \text{ องศาเซลเซียส}$$

$$H_2 = 0.048 \text{ กิโลกรัมของน้ำ/กิโลกรัมของอากาศแห้ง}$$

$$(H_2 = \frac{\text{ปริมาณน้ำที่ถูกระเหย} + \text{ความชื้นเดิม}}{\text{น้ำหนักอากาศแห้ง}}$$

$$= [(8 \times 1.12) - (2.34 \times 1.011)] / 224.3 + 0.019$$

$$= 0.048 \text{ กิโลกรัมของน้ำ/กิโลกรัมของอากาศแห้ง)}$$

$$(Q_a)_2 = [0.24 + (0.46 \times 0.048)] \times 90 + (597.3 \times 0.048)$$

$$= 52.26 \text{ กิโลแคลอรี/กิโลกรัมอากาศแห้ง}$$

2. สายผลิตภัณฑ์ออก

$$M_s = 2.34 \text{ กิโลกรัมของนมผงแห้ง/45 นาที}$$

$$(T_s)_2 = 90 \text{ องศาเซลเซียส}$$

$$(W_s)_2 = 0.0111 / 0.9889$$

$$= 0.011 \text{ กิโลกรัมของน้ำ/กิโลกรัมของของแข็ง}$$

$$(Q_s)_2 = C_{ds}\Delta T + (W_s)_2 C_w \Delta T$$

$$= 0.4 \times 90 + (0.011 \times 1 \times 90)$$

$$= 36.99 \text{ กิโลแคลอรี/กิโลกรัมของแข็ง}$$

5.5 สมดุลมวลสาร

$$\text{มวลสารที่เข้า} = \text{มวลสารที่ออก}$$

$$\text{มวลอาหารเข้า} + \text{มวลอากาศเข้า} = \text{มวลอาหารออก} + \text{มวลอากาศออก}$$

$$(8 \times 1.12) + 228.6 = M_p + 235.1$$

$$\therefore M_p = 2.46 \text{ กิโลกรัม}$$

การหาค่าความชื้นของอากาศออก (H_2) ในการคำนวณนี้ ใช้วิธีคำนวณค่าความชื้นดังแสดงข้างต้น เนื่องจากจากการหาค่า H_2 โดยวิธีกราฟที่อุณหภูมิอากาศร้อนเข้า 190 องศาเซลเซียส ลากเส้นตาม adiabatic cooling line ไปยังอุณหภูมิอากาศออก 90 องศาเซลเซียส จะได้ค่าความชื้น 0.066 กิโลกรัมความชื้นต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง ซึ่งจะทำให้ค่าความชื้นออกมากกว่าความชื้นเข้า ดังนั้น จึงใช้ค่า $H_2 = 0.048$ กิโลกรัมความชื้นต่อกิโลกรัมอากาศแห้ง

จากการคำนวณพบว่าผงผลิตภัณฑ์ที่ได้ควรมีค่า 2.46 กิโลกรัม แต่จากการทดลองสามารถเก็บผงผลิตภัณฑ์เพียง 1.54 กิโลกรัม ผลต่างของทั้งสองจำนวนคือ ปริมาณผงผลิตภัณฑ์ที่สะสมอยู่ภายในส่วนต่าง ๆ ของเครื่อง และบริเวณผิวภายในของภาชนะอบแห้ง ซึ่งหมกั่วเหลืองผงดังกล่าวจะมีลักษณะชื้นและมีคุณสมบัติในการละลายที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากการสัมผัสความร้อนเป็นเวลานานเกินไป

5.6 สมดุลความร้อน

$$\text{เอนทาลปีของอากาศที่เข้าภาชนะอบแห้ง} = G_a(Q_a)_1$$

$$\text{เอนทาลปีของอาหารเหลวที่เข้าภาชนะอบแห้ง} = M_s(Q_s)_1$$

$$\text{เอนทาลปีของอากาศที่ออกจากภาชนะอบแห้ง} = G_a(Q_a)_2$$

$$\text{เอนทาลปีของของแข็งที่แห้ง} = M_s(Q_s)_2$$

$$\text{ความร้อนที่เข้า} = \text{ความร้อนที่ออก} + \text{ความร้อนที่สูญเสีย}$$

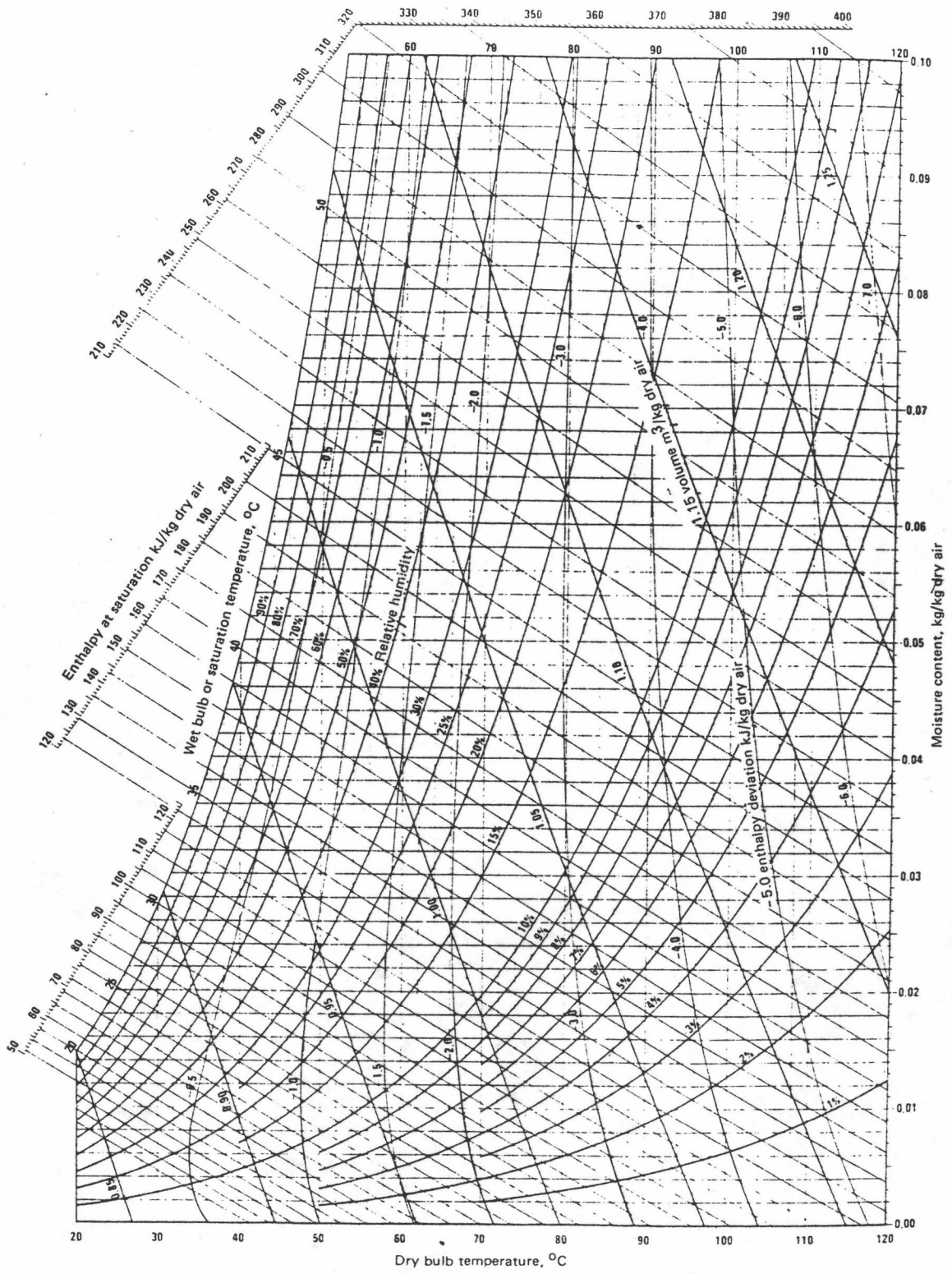
$$G_a(Q_a)_1 + M_s(Q_s)_1 = G_a(Q_a)_2 + M_s(Q_s)_2 + Q_L$$

$$(224.3 \times 58.61) + (2.34 \times 90.55) = (224.3 \times 52.26) + (2.34 \times 36.99) + Q_L$$

$$13,146.2 + 211.9 = 11,721.9 + 86.6 + Q_L$$

$$13,358.1 = 11,808.5 + Q_L$$

$$\therefore Q_L = 1,549.6 \text{ กิโลแคลอรี/45 นาที}$$

3-8 Psychrometric Humidity Chart

ซึ่งปริมาณความร้อนที่สูญเสีย 1,549.6 กิโลแคลอรี เกิดจากการที่ อุณหภูมิอากาศเข้ามีค่าสูงเกินไป

5.7 ประสิทธิภาพความร้อน

$$\begin{aligned} \text{ประสิทธิภาพความร้อน} &= \frac{\text{ความร้อนที่ใช้ในการระเหย}}{\text{ความร้อนที่ใส่เข้าไป}} \\ &= \frac{T_1 - T_2}{T_1 - T_0} \times 100 \end{aligned}$$

เมื่อ $T_0 =$ อุณหภูมิของอากาศในบรรยากาศ $= 31 \text{ } ^\circ\text{C}$

$T_1 =$ อุณหภูมิของอากาศร้อนก่อนเข้าเครื่องอบแห้ง $= 190 \text{ } ^\circ\text{C}$

$T_2 =$ อุณหภูมิของอากาศร้อนที่ออกจากเครื่องอบแห้ง $= 90 \text{ } ^\circ\text{C}$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ประสิทธิภาพความร้อน} &= \frac{190 - 90}{190 - 31} \times 100 \\ &= 62.89 \text{ เปอร์เซ็นต์} \end{aligned}$$

พบว่าค่าประสิทธิภาพความร้อนที่ได้จากการทดลอง 62.89 เปอร์เซ็นต์ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานของเครื่องอบแห้งแบบพ่นพวยชนิดสายปั่นขนาน, หนึ่งช่องผลิตก้อนที่ออก ซึ่งมีค่าประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ (49)

5.8 การหาเปอร์เซ็นต์ yield ของนมถั่วเหลืองผง (น้ำหนักมีค่าร้อยละ ปริมาณของแข็งรวมทั้งหมด 26.08 เปอร์เซ็นต์, ปริมาตร 8 ลิตร ในเวลา 45 นาที)

$$\begin{aligned} \text{: production yield} &= \text{weight of soymilk powder obtained} \\ &= 1.54 \text{ กิโลกรัม} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \% \text{ overall yield} &= \frac{\text{production yield}}{\text{total solid in feed}} \times 100 \\
 &= (1.54 \times 100) / (0.2608 \times 8 \times 1.12) \\
 &= 65.90 \text{ เปอร์เซ็นต์}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \% \text{ recovery efficiency} &= \frac{\text{total solids in soymilk powder}}{\text{total solids in feed}} \times 100 \\
 &= \frac{1.54 \times (1 - 0.0111)}{8 \times 0.2608 \times 1.12} \times 100 \\
 &= 65.12 \text{ เปอร์เซ็นต์}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{dryer efficiency (gm)} &= \frac{\text{water removed from feed}}{\text{(KW.hr) power consumed}} \\
 &= \frac{(8 \times 1.12) - (2.34 \times 1.011)}{16.5 \times 0.75} \times 1,000 \\
 &= 6,594 / 12.38 \\
 &= 532 \text{ gm/Kw/hr}
 \end{aligned}$$

5.9 การประมาณราคามถั่วเหลืองผงต่อหนึ่งกิโลกรัม ติดต่อ 1 วันทำการ (8 ชั่วโมง) และ 300 วันทำการต่อปี

$$: \text{ค่าจ้างแรงงาน} = 2 \text{ คน } \times 132 \text{ บาท} = 264 \text{ บาท}$$

: ค่าวัสดุดิบ

$$- \text{น้ำนมถั่วเหลือง} 85.3 \text{ ลิตร } \times 13 \text{ บาท} = 1,109 \text{ บาท}$$

$$- \text{สารปรุงแต่งและสารเคมี} = 594 \text{ บาท}$$

(เด็กชตริน 510 บาท, น้ำตาล 30 บาท, น้ำมันพืช 44 บาท

อื่น ๆ 10 บาท)

$$\text{รวม} = 1,703 \text{ บาท}$$

- : ค่าเชื้อเพลิงและพลังงาน (240 กิโลวัตต์/วัน) = 960 บาท
- : ค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร (10 % ต่อปี) คิดที่ 300 วันทำการ/ปี
- เครื่องระเหยน้ำภายใต้สุญญากาศ = $800,000/10 \times 300$
= 266 บาท
 - เครื่องอบแห้งแบบพ่นพวย = $2,000,000/10 \times 300$
= 667 บาท
- รวม = 933 บาท
- : ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา (5 % ของทั้งหมด)
= $3,929 \times 5/100$ = 193 บาท
- : อื่น ๆ (5 % ของทั้งหมด) = $3,929 \times 5/100$ = 193 บาท
- ∴ รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด = 4,246 บาท

$$\begin{aligned} \text{ราคานมถั่วเหลืองผงต่อหนึ่งกิโลกรัม} &= 4,246/16.42 \\ &= 258 \text{ บาท/กิโลกรัม} \\ \text{หรือ} &= 7.75 \text{ บาท/ซอง (30 กรัม)} \end{aligned}$$

พบว่าราคานมถั่วเหลืองผงหนึ่งกิโลกรัมมีราคา 258 บาท และมีราคา 7.75 บาทต่อซอง (น้ำหนักบรรจุ 30 กรัม) อย่างไรก็ตามเนื่องจากราคาตั้งกล่าวคำนวณจากข้อกำหนดพื้นฐานต่อหนึ่งวันทำการ (คิดที่ production yield 1.5 กิโลกรัม) และเป็นการผลิตในระดับต้นแบบ ฉะนั้น ราคาต่อหนึ่งหน่วยผลิตก็จะมีราคาสูงกว่าราคาต่อหนึ่งหน่วยผลิตก็ของการผลิตในระดับอุตสาหกรรม และจากการสำรวจราคานมถั่วเหลืองผงในประเทศอังกฤษพบว่า มีราคาประมาณ 22 บาท ต่อซอง (บรรจุ 30 กรัม) ดังนั้น แนวโน้มอุตสาหกรรมการผลิตนมถั่วเหลืองจึงมีโอกาสเป็นไปได้ที่สูงมาก